Creure i estar insatisfet

Per PepMaria el dc., 15/04/2015 - 09:00

Un professor de sociologia alemany explicava fa un temps que una jove bavaresa li havia dit: “Ich glaube nichts. Nichts fehlt mir". És a dir, “Jo no crec res. Res no em fa falta”. Intento una interpretació d’aquestes frases en el seu context. *Res no em fa falta.* Felicitem-nos perquè aquesta noia viu en un context social on té les necessitats materials cobertes. La Baviera del nostre temps és un *land* pròsper, que segurament garanteix a una elevada proporció de la seva població un benestar material que els pot portar a exclamar :“Res no em fa falta”. Felicitem-nos perquè no és una noia capriciosa. Els capriciosos tenen de tot però no estan satisfets amb res. Felicitem-nos perquè no és una noia ambiciosa. Els ambiciosos es projecten constantment cap al futur i mai no frueixen el present. *Jo, em* Preguntem-nos: com és que l’horitzó en què es mouen les frases pronunciades per la noia és només la persona mateixa que afirma - “jo”, “em”? I els “necessitats” bavaresos? I els “necessitats” de la resta del món? *Creure* Aquesta noia diu que no creu res. Però, ¿no té cap il·lusió ni cap somni? Martin Luther King tenia un somni: “I have a dream”. Somniava en la igualtat racial. Podem dir que *creia* en la igualtat racial? Penso que qualsevol somni o ideal és objecte de creença. No només els somnis o ideals religiosos. Els ideals estètics, ètics, socials, científics o filosòfics també “els creiem” perquè no habiten empíricament en el present: per això els hem de somniar, ens hi hem d’il·lusionar... els hem de creure. *Creure i estar insatisfet* Aquesta noia associa “creure” amb “estar insatisfet” (“faltar-li alguna cosa”). Aquesta associació em sembla especialment suggeridora. Preguntem-nos: Creure vol dir que em falta alguna cosa? Que estic insatisfet? Jo opino que sí, que creure és estar insatisfet. Però estar insatisfet vol dir haver tastat quelcom de bo i voler-ne més. Creure és alhora fruir alguna cosa del present i desitjar que aquesta cosa es manifesti més plenament. Més plenament per a mi o per als altres. Jesús va començar la seva vida pública dient: “Ha arribat l’hora: el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona notícia” (Mc 1, 15). Havia tastat “el Regne de Déu”: la joia de la fraternitat dels pobres de Galilea sota la mirada amorosa i esperançada del Pare. I anunciava aquesta bona notícia perquè tothom la compartís més plenament. *· Quines satisfaccions tinc en la vida? Com puc fer-les créixer dins meu i fer-les arribar als qui les necessiten més? · Quines insatisfaccions em circulen per dins darrerament? En qui estan centrades aquestes insatisfaccions? Amb qui puc treballar-les?*